

VITIS

STUDENTU ZODIS
Marianopolis College
Thompson, Conn.

Vol. XXI

December, 1911

No. 12 - 381

Gloria in Excelsis Deo

Suskambējo,
Sudundējo
Dangiška minā;
Serafīni,
Cherubīni
Skatīti, kad jau čia
Mūs norētas,
Mums padētas
Išganytojas.
Piemēnīti,
Prasīcītēji
Pirm pagarbintas.
Ne kaip ponas
Ar gajoras
Didvīru šēimos,
Bet kai mažas,
Silpnas vaikas
Priēmē Jis juos.
Nē su aukšu
Ar sidabru
Sveikina Jē Jī;
Vargšu rankos
Tušēios, --nuogos;
Jū auka širdy!
Alleliuja!
Alleliuja!
Gieda angelai;

Alleliuja!
Alleliuja!
Atskamba kalnai.
Visas svietas
Sužavētās
Dangišku Svečiu.
Jojo sostas
Nē auksuotas
Žemēs aulsumu.
Gimē Dievas,
Mūsu Tēvas,
Viešpats viešpačiu;
Kentē bada,
Kentē varga,
Dēlei mūs visu.
Nevēluokim,
Padēkokim
Išganytoju;
Užgiedokim,
Paaukokim
Giesmē Viešpačiui,
Alleliuja!
Alleliuja!
Gieda angelai;
Alleliuja!
Alleliuja!
Atskamba kalnai.

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St. Chicago, Illinois
Phone Lafayette 6298

Editor Rev. A. Valančius
Managing Editor Al. Mantavičius
Business Manager J. Poška

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARBIAI:

Thomas Shamis
Veronika Sinkevičiūtė
Konnie J. Savickas
A. J. Mažeika
„Bastūnas“
John Labžentis

DO YOU BELIEVE IN SANTA CLAUS?

In bygone days when we were small boys and girls we were led to believe many fairy tales which were told us. Just about Christmas time we were told to be unusually good so as to have Santa stop at our home and leave a few various trinkets and toys, which in those days were priceless treasures to us.

We take it for granted that most of our members, if not all, have outgrown the days when they believed that just being good would bring them all they cared for.

We believe that each and every member of our organization realizes that in order to acquire anything one desires we must pay for it with hard work or some sort of monetary remuneration.

Our secretary does not feel pleased when she has to remove your name off the mailing list. It is more pleasant to add new members to the list.

After the first of the year, the strictest economy will be exercised, so make sure your dues are paid to date.

The dues being only \$1.80, for the year, all of our members can afford to pay at least 90 cents for 6 months. This would be appreciated very much by our secretary.

We hope that you will not neglect this, and see that it is done by the first of the year. Let us prove that we are not the type that pay for a few months and then expect a one year subscription free.

It is expected that you will cooperate with the Supreme Council in the truest K of L spirit.

M.

ATSKAITA

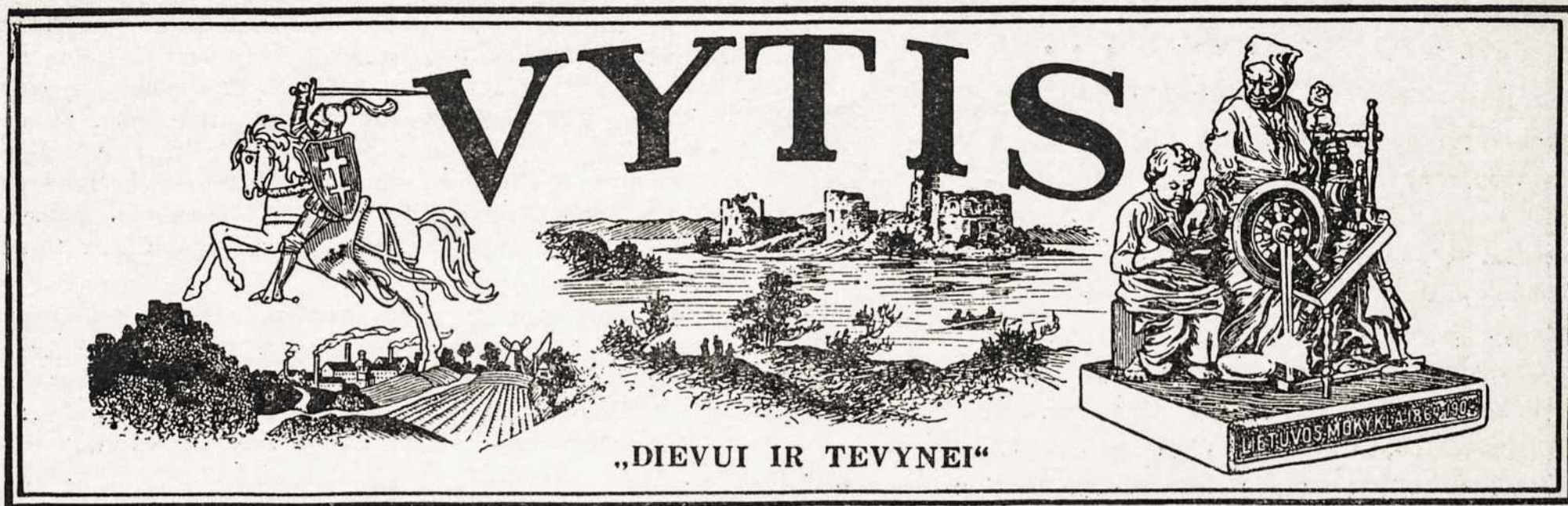
Kiekvieną vakarą, pabaigę savo darbus einant gult, kiekvienas krikščionis savo mintyse padaro atskaitą tos dienos nuopelnų ir nepasisekimų ir maldoje dėkoja savo Išganytojui už suteiktas malones ir vargus per kuriuos gaunam progą dalinai atsisteisti už mūsų nepadorumus šiam pasauly, tikėdami, kad tai palengvins mūsų kentėjimus po mirties.

Diena iš dienos, savaitė po savaitės, priėjom to laiko kuomet turim padaryt atskaitą viso meto. Pažvelge į savo atskaitą nekurie turėsime progą į ja pasižiuėja džiaugtis kuomet rasim kad mūsų geri darbai atsvere blogus. Tai visa atsimine padarykim pasiryžimą savo gerus darbus atkartot ir jų skaičių padidint.

Džiaugdamiesi savo nuopelnais ir gerais darbais nepamirškim pažvegti į padarytas klaidas ir su jų įvykimu nemalonumus. Palaikykim tai visą savo mintyje, laikui priėjus atsiminkim visą tai, kad išvengus nereikalingų nesusipratimų, kad sekančių metų pabaigoj būtum daugiau patenkinti savo buvimu šiame pasauly.

Kalėdų šventėje padėkuokim mūsų Atpirkėjui už palaikymą mus šiam pasauly geram tikslui, priimdami Jį į savo širdį. Jo gimimo dienoje ir su Jo nenuilstančia pagalba pradėkim Naujus Metus su didesniu pasiryžimu dirbti vienybėj „Dievui ir Tėvynei“.

M.

L I N K I M E

MŪSŲ NARIAMS, BENDRADARBIAMS IR DRAUGAMS

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ

IR

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ.

CENTRO VALDYBA.

AR NETEISYBĖ?

* * * * *

Lapkričio 3 d. Lietuvos Vyčiai Chicagoje turėjo savo dieną. Ta proga buvo sušaukta jaunimo konferencija, kur buvo svarstyta įvairūs jaunimą liečianti klausimai, prie Dariaus-Girėno paminklo padėta vainikas ir vakare perstatyta operetė.

Sąryšyje su šiuo apvaikščiojimu savo editoriale „Draugas“ rašo ir „Garsas“ cituoja sekamai:

„Pasiklausius pranešimų iš įvairių parapijų apie L. Vyčių veikimą, paaiškėjo, kad jau nebėra L. Vyčių kuopų šiose parapijose: šv. Jurgio, Šv. Kryžiaus, Šv. Petro ir Povilo, Šv. Kazimiero, šv. Baltramiejaus ir Gary, Ind. Sužinota, ir tai, kad tik kelios kuopos geriau veikia, kitos vos savo gyvybę palaiko.

„Kodėl taip yra?

„Gal būt, dėl to reiktų kaltinti L. Vyčių centrą, apskrities valdybą, o gal kuopų vadus?

„Gal būt, kad centras neparodo užtektinai gyvumo, gal būt pats 'Vytis' lietuviškumo atžvilgiu šiek tiek apibluko, gal būt, ir tas, kad apskritis ir kuopų valdybos galėtų daugiau veikti, tačiau ne visą kaltę ant jų galima versti.

„Iš kuopų nusiskundimų paaiškėjo vis dėlto skaudus dalykas.

„Beveik visose mūsų parapijose L. Vyčiai norima išstumti iš gyvenimo, kaip nebereikalingą organizaciją. L. Vyčių kuopų vietoje steigiami CYO skyriai, klūbai. Dauguma jaunųjų kunigų su grynai lietuviškos L. Vyčių organizacijos kuopomis nieko bendro nebenori turėti.

„CYO yra gera, katalikiška ir reikalinga jaunimo organizacija. Jos skyriai gali būti ne vien airių, bet ir mūsų, lietuvių, parapijose. Tačiau CYO jokių būdu negali užimti L. Vyčių vietos, nes Vyčiai yra grynai lietuviška organizacija, turinti tikslą sutraukti po savo vėliava ir kelti jame ne tik religinę, bet ir tautinę sąmonę.

„Be abejo, CYO aprūpina jaunimą religinių ir sporto atžvilgiu, bet jai, kaip visai nelietuviškai organizacijai nerūpi nei lietuvių reikalai, nei lietuvių kalbos palaikymas.

„Būtų skaudu ir net neprotinga lietuvių parapijose jaunimo tarpe panaikinti tautinį judėjimą. Išėitų lyg mes jau nebenorime lietuviškai bebūti ir gyvi lendame į tautinės mirties karstą. Juk ne tam mes organizavomės, ne tam aukavomės ir ne tam mokyklas steigėm.

„Mūsų manymu, jei jau yra reikalas, teveikia CYO klubai, bet ne drįskime naikinti lietuvių organizacijų, ypač Vyčių, kuopų. Tos organizacijos buvo geros mums, jos turi būti ir yra geros ir mūsų vaikams. Svarbiausia — jos yra labai reikalingos. Jei išmarinsime L. Vyčius ir kitas panašias lietuvių organizacijas, pakirsime tą medžio šaką, ant kurios patys sėdime.“

Ar tai neteisybė? Panašus straipsnis tilpo ir lapkričio 19 d. „Darbininke“ sąryšyje su Waterburio vyčių parengimu.

—A. J. M.

THE EDITOR'S BRIEF CASE

* * * * *

Our "Brief Case" sits rather contentedly in his corner for he has seen little of the world during this past month. As we raise it from its resting place and search through its partitions all we can find are several crumpled up newspapers. The sports pages announce that football cleats have gone into retirement, except those that will tear up the sod at the Rose and Sugar bowls. We also notice that Collegiate basketball is already in our midst. One item caught our eye. We found that Ed. (Moose) Krause's St. Mary (Winona, Minn.) team has already dropped two hoop games, one to De Paul and the other to Ed's Alma Mater, Notre Dame. The school up in Northern Minnesota does not supply enough material for Ed to develop a class A quintet. However, we hope for better results in the tussles to follow.

Ed. Krause, you will remember was the All-American tackle and All-American basketball center of N. D. some years back. He also captained the Lithuanian Olympic squad which recently displayed its class in the fair land of our forefathers across the sea.

On the first Wednesday of this month we were one of the 19,000 at the Chicago Stadium to witness 16 classy exhibitions of the leather-pushers art. 32 boys trained in the C. Y. O. boxing school met to fight for the class A and B championships of Catholic amateur circles. What especially caught our attention, was the excellent sportsmanship displayed by all the contestants. All of which proves the good work in manliness and character building that the C. Y. O. accomplishes and brings highest praise upon its leader, the champion of youth in Chicago, his Excellency, Bishop Bernard J. Sheill. The C. Y. O. was born five years ago and through his untiring efforts during this short space of time it has grown and bloomed into one of the finest Athletic organizations in the Middle West.

In passing let us remark that although there are twelve Lithuanian parishes in the city of Chicago not one of the contestants represented any one of them and very few were to be found in the qualifying and preliminary bouts. Surely there are many more young men in our midst that can display their ability with the gloves, and many more who are eager to learn the manly art of self-defense. Start training now. The C. Y. O. gym at 32 E. Congress will take in all Catholic young men and will give them the best of training.

Of course, many of our Lithuanian leaders may not agree with us, but we still maintain that to our Catholic youth, the C. Y. O. and the K of L are equally dear. Both have the same in common. Both strive to develop the best that is in us for God and Country. That the K of L does not conflict with the C. Y. O. was evident when his Excellency, Bishop Sheill graciously attended and addressed the K of L convention of 1933 in Chicago. There he urged Catholic youth to act in unison and we intend to heed his words, as a Catholic organization to urge our members to take part in, cooperate with and support every Catholic activity.

This naturally brings us to our own sports activity. The Chicago District opened its basketball league at St. Rita Gymnasium on Thursday, December 5, 7:30 p.m. The league is to continue at the same place on each succeeding Thursday evening at the same time. Each team and the league as a body expect the cooperation and support of the members. Do not fail them. Reserve each Thursday evening for your K of L basketball games. Be at St. Rita gym. Support your boys. Cheer them on to victory.

We likewise urge other chapters outside of Chicago to sponsor their own sports groups and the members of such councils to back their own with 100% support. Only in this way can we counteract activities of unfriendly bodies and attract others into our circle.

* * * * *

CHRISTMAS IN LITHUANIA

BY THOMAS SHAMIS

* * * * *

In Lithuania, as in many other lands, Christmas Eve ushers in a period of great happiness and festivity. The first star of the Night as it appears, announces the beginning of the celebration. Drawing-room doors are opened, and masters and mistresses break large wafers of variegated coloring with all present, wishing them a Merry Christmas and good fortune. Supper follows. Under the tablecloth is placed a quantity of hay in memory of the Blessed Babe of Bethlehem. The table is adorned with immense loaves of bread decorated with black poppyseeds, and stamped with the figure of the Infant Child. Fish with soup with raisins and almonds, cabbage, fried and boiled fish, sauerkraut, a large pike served with rich brown sauce, and a sweet dish "kisielius," made into a blanc-mange cream of oats, and served with sugar and cream. Various wines accompany this bounteous spread which lasts for hours. A part of the entertainment consists in pulling straws to see, by their length, whether your life will be long or short. Christmas trees are reserved for the next morning, when everyone steps out into the cold, dark morning to attend five o'clock Mass. Christmas Day itself, in Lithuania, is spent quietly, barring a dance which may or may not be held in the evening. But the following day, St. Stephen's Day, is bound to be a lively one, for it means the day for visitors and congenial evening parties. On Holy Innocents' Day, some of the peasants enact a sacred play wherein Herod, surrounded by his entire court, is represented in the act of passing sentence on the children of Bethlehem. New Year's Eve brings with it the "Masque Party" which means that a number of costumed persons go to the house of the nearest neighbor, where they eat and dance for a short while. Then accompanied by the neighbor just visited, they go to the next in line, and so on. This continues until a good size procession of torch-lit sleds, laden with happy festive people passes on, all of one mind in their love for God's great open, outdoor life of skating, coasting, hunting, etc.

Unfortunate is the soul indeed to whom Christmas Day does not occasion even the slightest thrill. All the world over, we celebrate this wonderful day — each in one's own way to be sure, but all guided by the same happy instinct of Christmas Day. This is the season when we appreciate our homes, our families, our friends. The spirit is contagious. We are happy, everyone else is happy, here, in America, and abroad.

PAMIRŠTA MELIODIJA

Vertė Al. M.

Pakalnėje arti Betlėjaus miestelio buvo galima išvysti sukurta ugnis kurios šviesą atspindėjo aplink susėdusių piemenėlių veidų. Buvo tai po tos nakties kada angelai suteikė jiems tą malonią žinią, po tos nakties kada visa Betlėjaus apielinkė nuo žemės iki dangaus buvo pripildyta malonom, žavėjančiom ir širdį džiuginančiom giesmių melodijom. Vienas iš piemenėlių prabilo - „Rodos lyg sapnas - sunku tikėti kad tai visa įvyko.“

„Ištikro, lyg sapnas,“ tarė antras, „bet kudikėlis randasi stainelėje. Girdėjau kad trys karaliai toli iš rytų, atkeliavo ant kupranugarių su daugeli dovanų mažam kudikėliui.“

Ką aš mėginu atsimint,“ toliau kalbėjo pirmas, „tai tą melodiją kurią girdėjom iš padangių.“

„P a p r a s t a i a š greit įsidėminu bile kokią m e l i o d i j ą,“ d r a u g a s piemenėlis

tarė, „bet ši yra nepaprasta ir sunki atmint. Gražiausia melodija ką esu girdėjęs. Buvo maloni ir pilna gyvumo kaip pavasario rytas; švelni kaip nekalto kudikio balsas; pilna grožybės kaip panelės skaistus veidas kuomet reiškia savo širdies jausmus meilužiui.“

„Turėtum but poeta,“ tarė šale jo sėdintis draugas. Visi pradėjo juoktis. Bet nėvienas negalėjo atsimint melodijos; tuomet pradėjo kalbėt apie kudikėlį kurį rado stainelėje, džiaugdamesi gavę progą prikaupt ir pamatyt jį gulinti ant geltono šieno.

Bekalbant, išgirdo avinėlio balsą tolimam pakalnės krašte. Visi su atyda klausėsi. Avinėlis pavakarės laiku paklydo nuo bandos, jie to iki šiol nepatėmijo.

Jauniausias piemenėlis greit pašoko ant kojų, „Aš einu surasti tą avinėlį!“ Visi nustebe į jį žiūrėjo, gi seniausias prabilo, „Neik, pakalnėj kukalių, erškėčių ir aštrių akmenų, jų negalima išsisaugot tamsumoje. Akmenys rasa apipilti, slidus, dar koją išsilauši.“

„Bet, vilkai pagaus avinėli! Aš negaliu čionai sėdėti ir leisti tam išsigandusiam gyvulėliui pražut. Aš tuoj sugryšiu.“ Pirm negu kiti draugai gavo progą pratart žodį, piemenėlis visu greitumu nubėgo į pakalnę. Senesni piemenėliai

ilgą laiką laukė jaunesnio sugryžimo. Belaukiant, vieni kitiems pasakojo savo jaunesnių dienų nuotikius, rodydami žaiždų vietas kad įtinkinus viens kitą jog nėra bailūs, bet gudrūs.

Valanda po valandos slinko ir po kiek laiko buvo galima girdėti silpnas žingsniavimas iš tomos. Visi žiūrėjo į nakties tamsumą bet nieko negalėjo matyt per nepaprastai tirštą miglą. Labai nustebo kuomet išvydo jų prieaky jauną piemenėlį su avinėliu glėbije, nors jo kojos daugelyj vietų įpiautos aštrių akmenų ir viena pusė veido erškėčio perskrosta, bet buvo pilnas patenkinimo laikydamas avinėlį prie krūtinės. „Aš atsiminiau tą melodiją,“ sušuko jis, „einant per tamsumą aš dainavau ir giesmes giedojau, prisiartinus ir pasilenkus paimt avinėlį staiga sugryžo mintin ta maloni ir žavėjanti melodija.“ Stovėdamas ju tarpe dar vis laikydamas avinėlį ir nekreipdamas atydos į savo žaiždas sugiedojo savo draugams vakar girdėta giesmę, dangaus angelų melodiją.

„Atminei!“ sušuko kiti, „tai ta melodija kur vakar girdėjom!“ Visi mėgino po to melodiją įsidėmyt bet nėvienam nepasisekė. Nuo to laiko jaunas piemenėlis buvo žinomas kaipo „Piemenėlis Giesminikas“.

Daug metu praslinko. Kudikis gimęs Betlėjaus Stainelėje buvo suaugęs vyras ir žinomas kaipo didis pranašas. Vieną dieną vienas iš jo mokinių prisiartinęs prie jo tarė, „Čionai randasi neregis elgėta kurs gieda nepaprastą melodiją kokios dar niekad negirdėjau. Prašau, sykiu eit jo paklaudyti.“ Jezus draug su mokiniais nuėjo. Jezaus mokinsys prisiartinęs prie vargšo elgėtos tarė, „Galilėjaus Mokytojas pageidauja išgirst tavo gražios giesmės.“ Jezus išklauses malonios ir saldžiai raminančios giesmės prisiartines palytėjo elgėtos akis savo pirštais. Elgėta greit pašoko iš vietos kur sėdėjo ir balsiai prabilo, „Aš regiu! Dievas susimylėjo! Kas esi Galilėjos Mokytojau?“

Jezus pilnu patenkinimu nusišypsojo, „Mes esam susiėję daug metų atgal. Pasakysiu, jeigu man pasakysi kur girdėjai tą gražią ir žavėjančią melodiją.“ Elgėta pasakojo Jezui apie išvydimą ir girdėjimą angelų kurie giedojo giesmę su tą melodija Betlėjaus apielinkėje ir kaip jis atsiminė užmirštą melodiją kuomet rado paklydusį avinėlį.

Jezus jam tarė, „Tai yra giesmė mano Tėvo choro, kurs giedojo kuomet aš gimiau. Delto kad palaikiai tai visa šiam pasauliui per gerą pavyzdį tau gražinau regėjimą.“

MANO KELIONĖ LIETUVOJ

Rašo Veronika Sinkevičiūtė

Su malonumu prisiminu ką tik praėjusią vasarą kuri buvo pilna linksmumo ir malonumų, nes šią vasarą aplankiau mūsų Tėvyne, Lietuvą.

Prisimenu tą kelionę ant didžio Amerikos-Švedų Linijos laivo „Gripsholm“ kuriuom plaukiau per Atlantiką su A. L. K. Studentų ir Profesionalų Sąjungos ekskursija. Sako, kur jaunimas ten linksmumas, ir taip tikrai buvo. Visi ekskursijos nariai jautėsi kaip vienoj didelėj šeimoj ir nepajutom kaip priplaukėm Švediją. Švediją pervažiavom traukiniu ir vėlai popietų sėdom vėl ant laivo, kuriuo perplaukėm Baltijos jūrą. Tas vakaras ant Baltijos gal buvo linksmiausias, nes žinojom, kad jau už kelių valandų išsipildys mūsų svajonės ir pasieksim savo Lietuvą. Taigi tą vakarą, susėdę visa eilė jaunų ekskursantų žiūrėdami į mėnulio nušviestas Baltijos bangas, linksmi dainavom Lietuviškas daineles.

Kitą rytą, apie devintą valandą, priplaukėm Klaipėdos uostą ir jau ištole matėm didelį būrį mus laukiančių. Kada pasiekėm kraštą, su muzika, ašaroms ir džiaugsmu išvedė mumis iš laivo ir prisegė kiekvienam po pluokštelį gėlių. Kiek ten paskui buvo sveikinimų ir susipažinimų. Pirmiausiai susipažinom su Klaipėdos krašto šaulių vadu, Klaipėdos muitinės viršininku ir Dr. Leimonu Pavasarininku vadu. Man, kaip Vyčių atstovei, šis susipažinimas su gerb. Dr. Leimonu tikrai buvo linksmas ir malonus nes supratau, kad jo pasitikimas mūsų Vyčių atstovų Klaipėdoj parodė Lietuvos Pavasarininkų nuoširdų prielankumą prie Amerikos Vyčių.

Nemažai buvo ir Ateitininkų, kurie atvažiavo pasitikt A. L. K. Studentų ir Profesionalų Sąjungos atstovus. Taipgi ekskursiją pasitiko gerb. adv. R. Skipitis, pirmininkas Draugijos Užsienio Lietuviams Remti.

Nusivedę į Lietuvių Kliubo Rūmus, visus ekskursantus pavaišino skaniais ir tikrais Lietuviškais pietumis. Čia irgi dalyvavo žymių Lietuvos žmonių, kurie pasakė jausmingas pasveikinimo ir priėmimo prakalbėles. Keli Amerikonų vadai prisidėjo prie prakalbėlių, kurių tarpe man ir teko pasveikint Lietuvą Amerikos Lietuvių Vyčių vardu.

Po pietų, ekskursantai ir nemažas būrys vietinių Lietuvių, nuėjom į kapines prie žuvusių Šaulių kapo. Atvykę iš Amerikos lietuviai nupirko didelį, gražų vainiką, kurį padėjo ant kapo. Buvo labai gražus ir jausmingas įspūdis. Šaulių vadas pasakė trumpą tam tinkamą prakalbą, paskui šaulių benas užgriežė gedulingą maršą ir tuopat kartu Jonas C. Morkūnas, A. L. K. Studentų ir Profesionalų Sąjungos pirmininkas ir aš, atstovaudami Amerikos jaunimą, padėjom vainiką ant kapo. Kaip atsigrežėm, radom žmones beverciančius. Ceremonijos užsibaigė su gražia prakalbėle, kurią pasakė Jonas C. Morkūnas.

Iš kapinių visi nuėjom iki vandens, sulipom į laivelį ir nuplaukėm į „Smiltyne“. Čia susėdus po medžiais, malonūs mūsų vaišintojai „užfundino“ ledų (ice cream) ir skaniai valgydami, ilgai kalbėjome.

Vakarui artinantis, gryžom atgal į Klaipėdą. Atsiveikinom su senesniais ekskursantais, kurie nuvažiavo į savo tėviškes, mus jaunus pasiėmė Ateitininkai savo globon. Susėdę į autobusą nusibeldėm dainuodami į Palangą. Čia buvo parengti mums kambariai gražioj Kurdirkų viloj, šalia Lietuvos prezidento vasarnamio. Tą vakarą Ateitininkai surengė mūsų pagerbimui iškilmingą bankietą, kuriame dalyvavo daug Lietuvos inteligentų. Jų tarpe susipažinom su žymiais profesoriais, dak-

tarais, Lietuvos operos ir dramos artistais ir kitų karjerų ponų ir ponių. Buvo ypatingai malonu susipažinti su didžiai pagarsėjusiu ir gerbiamu Profesorium Šalkausku ir jo žmona. Kuomet ta pirma diena Lietuvoj užsibaigė, jautėmės gana pavargę ir buvo malonu eit pailsėti į savo Lietuvišką lovele su šiaudiniu šieniku ir didelia puokinę pagalve.

Palangoj praleidom keturias linksmas dienas. Praleidom daug linksmų valandų Baltijos pajūryj smagiai žaisdami, arba juokaudami ir dainuodami pajūriu žygiavom per švarų smėlį, paskui per didelį gražių pušių mišką į „Nemerzetę“, kur linksmi pasišokom. Po vakarienės Palangoj yra tradicinis pasivaikščiėjimas ant tilto kuris toli nuveda į jūrą. „Pilkoj valandoj“ visi Palangos gyventojai susitinka su savo draugais ant tilto, kur sudaro būrius ir gryžta vieni maloniai šnekučiuodamiesi, juokaudami, jaunimas linksmi dainuodami. Mes nekartą nuo tokio pasivaikščiėjimo pasukdavom į „Pajūri“ Lietuvišką „night club“ pastatytą ant Baltijos kranto, kur klausydami niuniuojančių Baltijos bangų valgėm ledus ir prie žavingos orkestros šokom Lietuvišką valcą.

Vieną popietį, sutarėm nuvykti į istorišką Birutės kalną. Eidami per mišką turėjom visai netikėtą ir nepaprastą įvykį — susitikom su Jo Ekselencija Lietuvos Prezidentu A. Smetona. Prezidentas su mumis nuoširdžiai pasisveikino ir negailėjo laiko net draugiškai pakalbėt. Labai malonus ir demokratiškas žmogus ir tikrai džiaugėmės turėję progos taip artimai susipažinti.

Užlipę ant Birutės kalno tikrai radom žalioms pušėlėms viršų apsodintą ir ant tos vietos, kur Birutė kada amžina ugnį dabojo būdama vaideliutė, yra pastatyta kopyltėlė. Nuo kalno regisi gražus Baltijos jūrų ir Palangos miestelio vaizdas.

Kitą dieną padarėm ekskursiją į Nidą, Lietuvos Sahara. Čia mumis pasitiko dainuojančių didelis būrys gimnazistų su gerb. Kun. Lipnickų priešaky. Taipat prie Kunigo Lipnicko buvo Jo Ekselencija Vyskupas Rainys ir Profesorius Dovydaitis. Lietuvos jaunimas didžiuojasi tūrėdami savo artimais prieteliais ir energingais vadais: Vyskupą Rainį, Kun. Lipnickį ir Prof. Dovydaitį. Perėjom dainuodami per žuvininkų ramų kaimelį ir užlipom ant aukšto smėlio kalno. Čia reginys mumis nustebino. Toli tęsėsi vien smėlio kopos. Užlipę ant pat aukščiausios kopos žiūrėjom į melyną Kuršių marių vandenį vienoj pusėj, o antroj toli buvo matyt vien smėlis, laukai ir žali kalnai. Nida — didelė gamtos dovana Lietuvai.

Gryždami iš Nidos aplankėm Lietuvos Sklandytuvų Mokyklą ir buvom apdovanoti Lietuvos Aero Kliubo ženkleliais. Sustojom Juodkranty ir ejom pasivaikščioti per didelį kalnuotą mišką. Čia miške radom galybę mėlynių, kurios netik padarė gražų vaizdą, bet ir buvo skanios valgyti. Prof. Dovydaitis pareiškė, kad čia, Juodkrančio kalnuose yra užslėptas didelis gintaro turtas. Tikra vieta tik Vokiečiams žinoma, nes jie užslėpė laike Vokiečių okupacijos Lietuvoj ir iki šiol Lietuviai dar nesurado.

Apleidę Palangą važiavom į Kretingą, kur buvom pakviesti pasisvečiuoti Tėvų Pranciškonų Vienuolyne. Tėvai Pranciškonai labai nuoširdžiai priėmė ir pavaišino skaniais pietumis. Po pietų Tėvas Augustinas, buvęs ir plačiai pasipažinęs Amerikoje, parodė vienuolyno gražią bažnyčią, kuri buvo pastatyta 16-tam šimtmeči. Čia randasi šv. Antano altorius prie kurio žmonės patyrė

daug visokių stebūklų. Prie didžiojo altoriaus yra laiptai į sklepa, kur matėm kaulus šventų vienuolių, kurie mlrė būdami Kryžiuočių užmūryti vienam sklepo kambari. Dabartiniai Kretingos vienuoliai atsiėmę vienuolyną iškirto sienoj skylę ir rado kaulus toj pozicijoj kokioj kiekvienas vienuolis mirė.

Toliau Tėvas Augustinas parodė naujus gimnazijos rūmus, kuriuos vienuolynas stato. Bus graži Amerikoniško stiliaus gimnazija. Yra pastatytas ir Šv. Panelės Liurdo „grotto“ to pat stiliaus kaip Francijoj, tik dar nepagražytas. Aplankėm Grafo Tiškevičiaus palocių. Dabar stovi apleistas, karo sunaikintas, bet dar ženklas buvusio didelio turto.

Pavakary, susėdę į autobusą nudūmėm į Jakubavo dvarą pas Ponus Stulginskus, Lietuvos ex-prezidentą ir šeimyną. Ponai Stulginskai laukė ir gražiai priėmė su ruošę didelią skanią vakarienę. Per vakarienę kiek čia buvo malonių pasikalbėjimų ir linkėjimų. Vėlyvu laiku gryžom atgal į Kretingą gerėdamiesi p. p. Stulginskų nuoširdžiu draugiškumu ir priėmimu.

Ant rytojaus atsisveikinę su maloniais Tėvais Pranciškonais ir gražiu Kretingos miesteliu, važiom į Telšius, į Ateitininkų Kongresą. Stotyje sutiko daugybę Ateitininkų su gėlėmis. Kiekvieną apdovanojo Ateitininkų organizacijos ženkleliu ir nuvedė į parengtas apsi-stojimo vietas.

Į Ateitininkų 25-kių metų Jubiliejinį Kongresą suvažio visi Lietuvos Vyskupai, daugybė kunigų, klierikų, Ateitininkų vadai ir tūkstančiai jaunimo iš visos Lietuvos. Visas Telšių miestelis paplūdo jaunimo balsais ir dainomis. Laike Kongreso buvo daug įdomių prakalbų ir skaityta turiningų referatų. Savo nauju vadu Ateitininkai išsirinko žymų ir daug pagerbtą Profesorį Pakštą, kuris prašė Lietuvos jaunimą į talką atsielt savo naują užsibriežimą „atsukti Lietuvos laikrodį šimtą metų pirmyn.“ Buvo labai malonu pasveikint Ateitininkų Kongresą Vyčių vardu ir užmegst artimesnius ryšius tarpe Amerikos ir Lietuvos jaunimo.

Iš Telšių visi važiom į Kauną. Kaune kiekvienas išsiskirstėm, nes vieni pas gimines apsistojom, kiti į viešbučius arba į kaimus išvažiom į savo tėviškes. Porą savaičių turėjau liuso laiko pasisvečiuot su savo giminėms ir pamatyti Kauno apylinkes. Kaip gražios Kauno apylinkės! Didžiulis Nemunas plaukia vienoj pusėj Kauno, gražioji Vilija kitoj. Aplink Kauną aukšti žali kalnai. Žiūrint nuo Vytauto kalno rodos kad Kauną apsupa didelis žalias vainikas. Pirma kartą pamačius Nemuną prisiminiau dainelę: —

„Plaukia Nemunėlis tykiai ir ramiai,
Saulės spindulėlius maudydams švelniai.“

Kaip teisingai tie žodžiai parašyti. Nemuno vanduo plaukia ramiai vingiuotam kelyj ir ant jo saulės spinduliais žybsi lyg milijonas deimantų. Pakraščių švarus smėlis ir kaip malonu buvo maudytis Nemuno švariam vandeny. Kitam Nemuno šone mano gimtinis miestelis. A! Panemune, gražus Linksma kalnas, istoriškas Napoleono kalnas. Tarpe tų dviejų kalnų mažas, gražus gamta apdovanojtas miestelis Jiesas. Iš Kauno seno miesto per Nemuną tiesiai gražus Aleksoto tiltas. Prie pat tilto ant aukšto kranto stovi Vytauto Didžiojo bažnyčia. Šita bažnyčia labai sena, nes pastatė pats Vytautas, bet tikrai graži ir drūta.

Kitoj pusėj gatvės nuo Vytauto bažnyčios stovi Tėvų Jezuitų Vienuolynas ir gimnazija. Tėvai Jezuitai maloniai parodė savo gimnaziją ir pastebėjau kiek jie čia rūpesčio ir pasišventimo padėda jos užlaikymui.

Parsivežiau gražų albumą, kurį gavau dovanomis nuo Tėvų Jezuitų.

Ant kranto kur Vilija įplaukia į Nemuną dar stovi griuvėsiai senos Lietuvių pilies su savo istoriška praeitimi. Netoli irgi stovi graži Kauno katedra. Nors iš lauko išrodo sena, bet vidury labai graži su dešimts altorių ir daugybe puikių stovylių. Prezidentura randasi ant Laisvės Alėjos su dideliu sodu ir gėlių darželiais iš priešakio, ir sargyba stovinčia prie vartų.

Kitoj pusėj Laisvės Alėjos tarpe medžių ir paminklų stovi Valstybės Teatras. Čia Lietuvos žymus operos ir dramos artistai pasirodo savo talentu garsiose operose ir vaidinimuose. Čia irgi buvo laikomas didžiulis Pasaulio Lietuvių Pirmas Kongresas.

Į kongresą privažiavo atstovų iš šiaurės Amerikos, Kanados, Argentinos, Brazilijos, Anglijos, Škotijos ir Latvijos. Kongresą atidarė gerb. adv. R. Skipitis, pirmininkas Draugijos Užsienio Lietuviams Remti. Kongreso atidarimo proga dalyvavo ir jausmingą prakalbą pasakė Jo Ekscelencija Lietuvos Prezidentas A. Smetona. Po kongreso atidarymo visi atstovai ir didelė minia kauniečių numaršavo į Karo muziejaus daržą prie Žuvusių Kareivių paminklo nes jau buvo šešta valanda ir laikas vėliavos nuleidimui. Kaip paprastai, pirmiausia buvo atliktos atminimo ceremonijos dėl žuvusių kareivių, kurie mirė už Lietuvos nepriklausomybę. Kadangi šiose ceremonijose dalyvavo daugybė iš užsienio Lietuvių, įspūdis buvo nepaprastas ir graudingas. Visi gėrėjosi kaip gražiai Lietuva atmena savo žuvusius kareivius. Tą patį vakarą Lietuvos Viešbutyj buvo surengtas didelis atstovams susipažinimo vakaras.

Visa kongreso savaitė atstovams buvo gana „busy“ nes reikėjo dalyvauti sesijose, komisijų posėdžiuose ir įvairiuose programose surengtose atstovų pagerbimui. Ne tik Draugija Užsienio Lietuviams Remti vaišino ir linksmino atvykusius iš užsienio atstovus, bet ir Kauno žymūs gyventojai pasikviesdami į savo namus parodė tikrą Lietuvišką nuoširdumą. Pavasarininkai, Ateitininkai ir Studentų draugijos vaišino jaunus atvykusius atstovus, Moterų Draugija surengė arbatėles atvykusioms atstovėms. Man rodos, kad nuoširdesnių žmonių, kaip mūsų žmonės Lietuvoje nėra. Visur patyrėm vien pagerbimą ir nuoširdų draugiškumą.

Žinoma, šis pasaulinis Lietuvių kongresas buvo sušauktas tikslu kad pasitarti kokią paramą Lietuva gali duot užsienio Lietuviams. Sekanti buvo iš svarbesnių nutarimų:

1. Lietuvos visuomenė turi susirūpinti išeivijos gyvenimu ir likimu ir kaip apsaugoti nuo ištautėjimo.
2. Remti jų mokyklas. Tarpe Lietuvos ir išeivijos mokytojų turi būti glaudesnis bendravimas. Remti užsienio moksleivius, kurie nori studijuot Lietuvoj ir siųsti Lietuvos moksleivius į Lietuviškas kolonijas, kurios nori studijot užsieny.
3. Steigti knygynus įvairiuose išeivių Lietuvių kolonijose, kad supažindint geriau su Lietuvos literatūra. Taipat ir informuot išeivijos spaudą apie naujas išleistas knygas.
4. Buvo įkurta Pasaulio Lietuvių Sąjunga, kad palaikyt tamprius ryšius tarp Lietuvių tėvynėje ir užsienio Lietuvių. Sąjungos valdyba susidaro iš dešimts asmenų — penki iš užsienio ir penki iš Lietuvos. Sąjungos centras bus Lietuvos sostinėj — Kaune.
5. Pasaulio Lietuvių antras kongresas bus sušauktas 1938 metais.

Vienas iš maloniausių įspūdžių ką parsivežiau iš Lietuvos tai mano susidraugavimas su Pavasarininkais. Pavasarininkai — mūsų idėjos broliai! Prišimenu mano pirmą apsilankymą Pavasario Centre. Kiek ten buvo sveikinimų ir malonių pažinčių su Centro valdybos nariais, kuriuos perstatė gerb. pirmininkas Dr. Leimonas. Ant sienos tuojaus pastebėjau pakabintą Vienybės Akta, kuris buvo padarytas per 21-mą Seimą Chicagoj ir nusiustas per Kun. Lipnicką. Tą Vienybės Akta Pavasario Sąjunga tikrai laiko didelį pagarbą ir ta pagarbą siekia kiekvieną mūsų Vyčių narį. Pavasario Sąjunga pareiškė per savo vadą Dr. Leimoną, kad jie yra pasiryžę dirbti su Vyčiais, kad tik Vyčiams pagelbėt sėkmingai gyvuot ir dirbti dėl to vieno tikslo, kuris yra ir Pavasarininkų ir Vyčių — „Tautai ir Bažnyčiai“. Kad parodyt savo nuoširdų pasiryžimą, Pavasarininkai atsiunčia Vyčiams savo atstovus iš Lietuvos, kurie atvyks į Ameriką apie Kalėdas. Mes Vyčiai irgi turim prisiuošt ir priimt malonius svečius ir parodyt jiems tikrą Amerikonišką prielankumą ir pagarbą, kurią jaučiam dėl jų ir tos milžiniškos organizacijos, kurią jie atstovauja.

Prieš apleidžiant Kauną patyriau didelę malonę. Susipažinau su Pralotu Januševičia. Nuėjus į Praloto rūmus nustebau, kad rūmai, galima sakyti, visai prasti, bet kitą dieną pamačiau ir supratau reikšmę tokio jo vargingo gyvenimo. Gerb. Pralotas nusivežė į Vaikelio Jėzaus Prieglaudą, kurių jis yra globėjas. Pirmiausia sustojom į nesveikų našlaičių prieglaudą ir kada našlaičiai pamatė savo globėją, pribėgę bučiavo jam rankas ir sutaną šaukdami „Tėveli, tėveli.“ Supratau, kad Praloto visas gyvenimas pašvęstas šitiems nekaltiems našlaičiams ir pamąščiau, „tikrai pasišventęs kunigas.“ Apžiūrėję šituos našlaičių namus, kurie labai tvarkingai prižiūrėti, nuvažiavom į Berniukų Amatų mokyklą, kur berniukai našlaičiai užlaikomi ir mokinami kokio nors amato. Šita berniukų prieglauda irgi po globa Vaikelio Jėzaus draugijos. Gerb. Pralotas parodęs berniukų namus, mokyklą ir dirbtuves išleido su dovanomis berniukų padirbtoms, ir gėlėmis kurias berniukai priskynė iš savo gražaus ir didelio darželio. Atsisveikinant, gerb. Pralotas prašė perduot gerus linkėjimus ir padėką visiems Amerikonams, nes Amerikonai savo gausiomis aukomis padėjo pamatą našlaičių prieglaudoms, kurios dabar globoja Vaikelio Jėzaus Draugiją.

Tačiau atėjo diena apleisti Kauną ir grįžti Amerikon. Kaip linksmos buvo tos pirmos valandos Lietuvoj, taip liūdnos paskutinės. Nors išvažiavau anksti ryte, vienok ant stoties susirinko išleisti nemažas būrys giminių ir draugų. Su gėlėmis ir nuoširdžiais linkėjimais išleido Dr. Leimonas ir kiti Pavasario Centro valdybos nariai, Panelė Sereikytė, L. K. Moterų Draugijos sekretorė ir Adv. R. Skipitis, su kitais valdybos nariais iš Draugijos Užsienio Lietuviams Remti. **Dr. Leimonas ir 70,000 Pavasarininkų prašė parvežt Vyčiams į Ameriką 70,000 sveikinimų ir linkėjimų.** Taipat daug Pavasarininkų pareiškė norą susirašinėti laiškais su Vyčiais Amerikoj.

Kada traukinys išdundėjo iš Kauno ir per langus paskutiniu kartu žiūrėjau į Lietuvos gražius laukus, pušių miškus ir upes, aš irgi sau mažčiau „Sudiev Lietuva“.

Nuoširdžiai dėkuoju A. L. Vyčių Centrai už suteiktą garbę atstovaut mūsų garbingą organizaciją Tėvyneį, Lietuvoj, ir linkiu, kad ko daugiausia iš mūsų Vyčių, progai pasitaikius, aplankytų Lietuvą.

THE REASON FOR OUR JOY

* * * * *

Selected by the Managing Editor from "Sunshine"

* * * * *

In the days of Old Jerusalem there was a boy of twelve who realized that he had reached the age when he must think for himself, and make his own decisions. With no false ideas of independence, he went back to his home and workshop, and did the things his parents thought best, but he began that day to live his own life and to make plans for helping the world. He was not ambitious to be rich or famous. He would not engage in brawls, but he hated evil, cruelty, injustice, and hypocrisy.

When he grew to manhood, he healed sick people, comforted the sorrowful, pitied those who did wrong, divided his food with the hungry, and made friends with children. He loved the sea and boats, the hills and fields, flowers and birds. He was brave in danger, patient when persecuted, and heroic in temptation. He was pure in heart, and so loving and unselfish that millions of people who never saw him loved him, and hundreds laid down their lives for him.

He preached short sermons, but never wrote a book. You could easily commit to memory all his recorded words. He died penniless, and yet we celebrate his birthday, which we call Christmas, throughout the world. We date our letters from the year he was born; our laws are founded on his teachings; we offer in our Congress and Parliaments prayers in his name.

The history of his life is printed in more than five hundred languages. Kings and emperors and presidents and judges, statesmen and scholars, peasants and slaves, declare this to be the greatest and best of all books.

Thousands of magnificent buildings have been erected to his honor — abbeys, cathedrals, and churches. Our greater colleges were dedicated to this poor boy who never went to college, never left his own little country, and died when he was only thirty-three years old — all because he was perfect in the sight of God, his Father.

To this wonderful, perfect boy and man, and the work he began, you and I should dedicate our lives.

PAGELBĖKIME LIETUVOS JAUNIMUI

* * * * *

Pereitą mėnesį Lietuvos tautininkų vyriausybė uždarė Lietuvoje angelaičių, ateitininkų ir mūsų įdėjos brolių pavasarininkų organizacijas. Ta žinia žaibo greitumu aplėkė Amerikos lietuvius, kurie sujudinti be atidėliojimo pradėjo siųsti protestus Lietuvos valdžiai už tokius nežmoniškus sauvaliavimus.

Tos liūdnos žinios ypatingai sujaudino mus vyčius, nes pavasarininkai ir ateitininkai yra mūsų įdėjos broliai ir mums negalima sėdėti rankas nuleidus. Centro valdyba, užtat, tuojau pasiuntė Lietuvos Prezidentui sekančio turinio telegramą:

„JO EKSELENCIJAI, LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTUI, ANTANUI SMETONAI, KAUNAS, LITHUANIA.

„AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ JAUNIMO VYČIŲ ORGANIZACIJOS VARDU GRIEŽTAI PROTESTUOJAME DĖL UŽDARYMO PAVASARININKŲ, ATEITININKŲ IR KITŲ KATALIKIŠKŲ ORGANIZACIJŲ LIETUVOJE. MEMORANDUMAS SEKA.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA
INŽ. A. J. MAŽEIKA, PIRMININKAS
M. Z. PETRAITIENĖ, SEKRETORĖ
M. MARTINKUS, IŽDININKAS.“

Panašaus turinio telegramą pasiuntė New Yorko ir New Jersey apskritys, ir turėtų šiuos pavyzdžius pasekti kiti apskričiai ir visos kuopos.

Ištikro momentas labai svarbus ir mums reikia veikti visiems kartu: siųsti savo protestus Lietuvos Prezidentui už atėmimą laisvių Lietuvos jaunimui laisvai organizuotis ir veikti bažnyčios ir valstybės gerovei. Šioje šalyje mes visi turime pilną tikėjimo, spaudos ir veikimo laisvę ir gerai suprasdami jos svarbą, laikykime sau už pareigą pagelbėti savo broliams Lietuvoje. Šiuo atveju mes netik pasitarnausime katalikiškoms jaunimo organizacijoms Lietuvoje, bet ir savo tautai. Nes tauta tik turėdama pilną laisvę bus stipri ir vieninga ir tik tada galės atsispirti prieš savo galinguosius priešus.

A. J. MAŽEIKA,
L. V. Centro Pirm.

* * * * *

PAMINĖJIMUI KNYGOS

* * * * *

VINCAS ROMANAS. „Dailininkas Rauba“. Trumpų apysakų rankius. AKC. „Žaibo B-vė. 1934. Kaina Lt. 3.

Veikalas daugiau remiasi poetiškumu, nei įdomios intrigos suregimu Vinco Romano veikėjai tik per ūkanas matomi, ir tokie mediniai, kad rodos jie tik priedai, kurie, kai medžiai tur kur nors scenoje riogsoti. Kalba nesimezga.

Bet, jei kas manytų, kad romanas visas menkos vertės, labai apsiriktų, nes jis užsipelnęs nemaža statomosios kritikos. Jis ne tiek trūkumą tokių raštų mūsų kalboj patenka, kiek naują kelią kerta mūsų literatūroje. Toks moderniškasis romano pobūdis dar nesusikristalizavęs pastoviomis lytimis.

Pirmoji apysaka, „Linų Žiedai“, visai natūrali; jos, kaip kirviu atkiršta pabaiga, skaitytojui kvapą sulaiko.

„30 Metų“, tai tiesiog deimančiukas. Elena, su savo kraičiu ne vienam akis aprasos.

„Atsiskyrėlyje“ veikėjai negyvi. Jie ne tiek vaikština, kiek už sprando yra kilojami iš vietos į vietą. Viskas miglota, rods autorius neviską mums pasako, rods, ką nuo mūsų norėtų užslėpti.

„Kapitonas Boruta“ ir „Lova“ daugiau psichinės studijos, nei pasakos, tikroje to žodžio prasmėje. Pirmoje, Kapitonas Boruta, veneras ligų nualintas; ir Kristinas, savo sužadėtinės skaitomu sugėdintas, kulką paleidžia smegeniosna. Antroje; Alfonsas, išlepintas, pasipuošęs, menkas, liesas, šių dienų vaikpalaikis; „lyg lėlė“, visų pajuokiamas ir niekinamas, galutinai randa gana drasos ne tik savo bendrapriešio baisią paslaptį išduoti, bet ir jį patį šautuvu nudėti.

„Dailininkas Rauba“ nuo pradžios ligi pat pabaigos, turi skaitytojo užuojautą. Net širdį kniečia, matant kaip Raubą Katilius išnaudoja. Meistro ranka nupiešė Raubo motiną, Katiliui dėkojančią už savo sūnui suteiktąsias malones. Ir vien paminėjimas Elenės prie kapo, sukelia neišreiškiamus jausmus širdy. O karčiausia ironija, tai antkapio parašas: A.A. dailininkas Rauba ir taip toliau... didelė mūsų VILTIS.

„Streikas“, daugiau propaganda, nei apysaka. Ir čia visi veikėjai negyvi. Autorius juos stumte stumdina. Viskas, kaip per sapną bėga. Kalba, nenatūrali. Pavyzdžiui: „Raudoname Gaidyje“, smuklėje, visi, rods, eiles deklamuoja; šokėjas, nežinia iš kur ir kam šoka, fabrikantas, dėl visai silpnutėlės priežasties, smuklėje, su darbininkais maišosi, kur jo gyvatis nei varioko neverta. Ir visos streiko aplinkybės labai neaiškios; bet gal taip ir norėta, nes taip ir yra gyvenime.

Nelaiduoju, kad senesniems ši knyga patiks, bet jaunieji ryte prarys, nes kaip tik jiems ir rašyta.

Kalba graži, švelni, tiksli ir be galo jautri; ypač beletristikos žvilgsniu.

F. H. ACHERMANN. „Ledlaikio žmogėdros“. Romanas iš didžiojo tvano dienų. Vertė J. Lingis. Akcinės bendrovės „Žaibo“ leid. 1934 m. 200 pusl. Kaina 2 lt.

Neblogas vertimas, ir gan įdomus veikalalėlis tiems kuriems tokie skaitymai patinka.

Visas veikalas be jokio istorinio pagrindo, bet grynai hipotėzė, iš piršto iščiulptas spėliojimas, kaip, ir kokie žmonės gyveno prieš didįjį tvaną.

Autorius turi pamokymą minty; būtent, parodyti jog į vieną Dievą tikėjimas buvo pirmutinis žemėje, o visi kiti, į visokius dievaičius tikėjimai, tai to vieno tkėjimo atskalos.

Knyga kupina muštynių, kautynių, kraujo, mėsos ir primityviško žiaurumo.

Neprasta puota tam kurio skilvis pripratęs tokius mėsinėjimus virškinti.

—BASTŪNAS.

DĒDĒ KASTUKAS

* * * * *
 Rambles Around the Globe
 * * * * *

Lithuania has accomplished a great deal of which we can be proud; but, like other nations, it has its darker side too. To speak or write only of good things would indicate prejudice, a desire to cover up shortcomings. A nation or a person who can accept adverse criticism without becoming panicky will progress more rapidly.

* * * * *

One of the impressive sights in Lithuania is to see marching soldiers and hear them sing songs of love and conquest while on the march. Their voices boom out across the fields, or through the streets with a hearty sound. One can just feel the strength of their convictions that their cause is right and that they will die if necessary to keep the country's dearly bought freedom. Our civilized world grooms men to kill each other instead of teaching them to live and let live, which makes one wonder about the meaning of the word "civilized".

* * * * *

The second trans-atlantic flight was recently completed. The ALTASS committee came out of the mess unhurt, but their Lituanica II suffered somewhat. There was little glory for anyone, and this was as it should be; for those who mix business with idealism do not deserve any honor.

* * * * *

There is a difference of method of working in Lithuania to that in America. Machinery does little of the work in the former country and the motto is "slow but sure". The American gives his machinery "the works" until the job is finished, and he wants it finished in a hurry. One loafs during the job, the other after it is done; there is no difference in achievement.

* * * * *

Some tourists traveling through Switzerland were unable to see the Alps because the mountains were in the way.

* * * * *

Dr. Račkus of Chicago, a numismatician of first rank, will become permanent director of the museum at Kaunas upon his return there next summer. Few men can be singled out as persons who work for the general good; the doctor is one of these few.

* * * * *

Every young man, reaching the age of 21 years, must serve in the Lithuanian army for a period of a year and a half. Jewish citizens are not exempt from this service, so it is not unusual to walk behind two Lithuanian soldiers on the sidewalk and hear them converse freely in the Jewish language. Many of these sons of Moses would cut out the entrails of a Hitlerite thinking that thus their race would be avenged. No, Lithuania has no navy.

* * * * *

People who sailed on the greatly acclaimed French liner "Normandie" found the big steamer was not the luxurious ship the company claimed it was. Here is an excerpt from a letter sent me; "On August 28th, we sailed from Southampton on the Normandie. The vibration was much worse coming back and we were actually afraid that the boat wouldn't hold together until we landed. You could see huge bolts coming out

in various places and the plumbing started to leak in our stateroom. On top of all this, the boat rolled constantly though the ocean was just as calm as could be. There were so many passengers on board, that they had to sleep in the nursery and hospital. All in all, don't come back on the Normandie because there are too many other nice liners, that will allow you to stand still in one place for a few minutes." It is said, the big ship will be dry-docked for repairs this winter.

* * * * *

You may see lovers meet after an extended absence, or see a mother's joy upon finding her lost child; but neither of these reunions will affect you as deeply as will the tender greeting of a bent old grandfather given a grandson he beholds for the first time. Tears flow freely down the wrinkled cheeks of the old man as he embraces his son's child; and the onlooker is likewise stirred emotionally. There is something pathetic about age which commands respect, reverence, and sympathy; perhaps it's just our fear of reaching that stage of senility and uselessness.

* * * * *

A writer who recently visited Moscow was placed on an outgoing aeroplane by the authorities five minutes after his arrival. Publication of his book "Soviet Russia from the Inside" is expected shortly.

* * * * *

The visitor to Lithuania is astonished at the prevalence of Jews in the country. They control the business pulse; every town, including the capitol city of Kaunas, is filled with Jewish stores. The Lithuanian has not yet awakened to the fact that he can make more money as the proprietor of a store than he can as a farmer, if he's willing to exert his mind instead of his body.

* * * * *

Conveniences of a rich country do not mean that pleasure there is more abundant than in a poor country. There may be more time and material wealth but less happiness with a great sum of money. It takes much more to please the whims or fancies of the rich and to them ordinary pleasures become droll and tiresome. The farmer requires less to make him happy than does the "wise city slicker".

* * * * *

POEMA ANT VIRŠELIO

* * * * *

Poema „Kalėdos“ kuri randasi ant šios laidos viršelio buvo parašyta „Bastūno“. „Bastūnas“ yra vienas iš nuolatinių bendradarbių kuris nori but žinomas tiktai kaip „Bastūnas“.

* * * * *

DR. A. M. RAČKUS IŠVAŽIAVO GRUODŽIO 4ta.

* * * * *

Kaip žinoma, dr. A. M. Račkus muziejus lieka Lietuvoje. Jį savo žinion yra paėmusi švietimo ministerija. Lietuvoje liks ir pats dr. A. M. Račkus. Amerikon jis išvyko tik trumpam laikui — aptvarkyti savo asmeniškų reikalų. Išvažiavo gruodžio 4 d. ir grįš, kaip numatoma, ateinančių metų gegužės mėn.

LITHUANIANS

BY THOMAS SHAMIS

Jagello, the son of Algirdas, by his marriage with Hedwig, Queen of Poland, united Lithuania with Poland in a dynastic union; the Poles, basing their claims on this mere bond exacted a prepondering power in Lithuania. Jagello was compelled to leave the Grand Duchal throne to his cousin, Vytautas, who did all he could to keep the independence of Lithuania, which at that time was three times larger than Poland. Polish missionaries then began to travel through Lithuania and preach, but they made an unforgiveable mistake in disregarding the language (*lingua vernacula*) of the Lithuanians and in forcing the Polish language upon them. As a result of this, Christianity did not obtain a strong foothold in Lithuania, so that still in the seventeenth century more than half of the Lithuanians were pagans. After this union with Poland, Lithuania retained its own power, princes and government, so that all that remained in common between the two nations was the union between them. Vytautas seeing the Teutonic Knights threatening to crush all in their way, gathered his forces, being aided by the Poles and Russians, and dealt the Knights a decisive blow which ended in a complete victory at Grunvald (1410). Unfortunately, however, Poland did not remain loyal and when in 1447 Casimir Jagello was crowned King of Poland disputes arose as to whether Lithuania should be considered a kingdom as it was before the union with Poland, or merely as a province of Poland. In order to settle this matter, conventions were held at Lublin and other places, in 1448, 1451, 1453, which ended in bloody riots between the Poles and Lithuanians. According to Lithuanian chronicles, the Lithuanians became so exasperated at the intrigues of the Poles that they wished to return the marks of heraldry bestowed upon them by the Poles. The Kingdom of Lithuania thus remained in the same condition in which it existed before the union. The situation is explained in Bain's *Slovanic Europe*:

In Poland itself, men were of one mind as to the desirability of a complete and absolute union; but the Lithuanian magnates obstinately opposed it. Only the fear of the Moscovite with whom they were always more or less at war, induced the Lithuanians to entertain the proposal at all. The project of a closer union was first debated at the Diet of Warsaw (November, 1563; June, 1564), to which the Lithuanians sent delegates. The discussions were warm on both sides and ultimately came to nothing; but the King judiciously prepared the way for future negotiations by voluntarily relinquishing his hereditary title to the throne of Lithuania.

However, from this time on this union began to weaken and in order to prevent disruption the Poles called a convention at Lublin in 1569. After this, these sharp disputes between the Poles and the Lithuanians partly disappeared, which in all probability was due to the fact that the Lithuanian princes and aristocrats began to mix more freely with the Poles and Gudai (inhabitants of White Russia) and also to assimilate their habits and customs. On the other hand, the common people, up to the middle of the nineteenth century, were victims of a hard feudal system that existed at that time. To these common people credit must be given, that the Lithuanian language and customs have survived. Secretly they practiced their old pagan religion so that almost half returned to the worship of their ancient Perun, a relapse due directly to the manner in which the Polish missionaries labored, namely, in the Polish language instead of the Lithuanian. As time passed this union between the Poles and Lithuanians suffered severely from the exaggerated individualism of the Poles, which manifested itself in all departments of their government, and finally led Poland to anarchy. This condition also affected the Lithuanians whose princes and aristocrats had assimilated Polish habits and customs and had become Polonized. The hyphenated state became a kind of a confederated kingdom without any central administration and whose joint executive was a king whose power was paralyzed by diets, by government officers appointed for life, or by confederations organized in different provinces. This union did more evil than good to both states. The nobility of both thought of nothing but laying taxes on the people. Russia, Germany and Austria seeing the corrupt state of affairs determined to dismember Poland and Lithuania. The first partition took place on July 25, 1772, the second in 1792, and the third in 1795. By these three successive divisions, the greater part of Lithuania was annexed to Russia, and the smaller part to Germany.

The nineteenth century brought many changes to the Lithuanians, now under the Russian government. In 1931 the Poles made an effort to regain their lost political liberty, which resulted in bloody and useless revolution. The Russian Ukase of 1849 forbade the use of the name of Lithuania which was replaced by that of north western country. Again in 1863 the Poles made a last and final political revolt, but as in 1831 their efforts were fruitless. The

Lithuanian common folk were enticed to take part in these revolutions by empty promises, and as a result the seat of government at Vilna-Vilnius was occupied by the Russian Governor-General Mouravief (The Hanger); and the University at Vilna was removed to Kiev. Mouravief, in 1863, forbade the use of Lithuanian characters in all printed matter, from prayer-books to newspapers; and, in the following year, made such printing a crime. He also decreed that all books should be printed with Russian characters in order to accustom the people to adopt the Russian language and forget their own. This regime lasted forty years. Lithuanian literature was not allowed to live in Russia, so it sought a new home in Tilsit, (Lithuanian Germany, from whence books printed in Lithuanian characters were smuggled into Lithuania.

In 1904 a great revolution broke out in Russia. Fearing that the Lithuanians might join the revolution, Russia, in order to gain their good will, granted them the freedom of the press. Previous to this not only was the liberty of the press denied them, but all national movements, which tended to keep alive the national spirit and language, were forbidden and punished by banishment to Siberia. This severity had the most telling effect upon the Lithuanian people. Their sturdy sons left their birthplace for all corners of the globe; about a million coming to the United States of America. During the short period of ten years, (1904-1914), there was a remarkable growth of Lithuanian literature of permanent value, among which should be mentioned *Blunder*, by Dobilas, depicting the dawn of the new era; *Klaida (Wrong)*, by Lazdynų Pelėda; *Šarūnas*, by Vincent Kreve, authority on ancient heroes; and *Dainavos Šalies Senų Žmonių Padavimai*, by Vincent Kreve, Lithuanian life ably told. Among scientific works are, *Prakalba prie Lietuvių Kryžiaus Albumo*, by Dr. J. Basanius and *Aiščių Studijos (The Studies of Aestii)*, by Buga. Besides there were organized many societies of education, as well as a scientific society to conduct searches of ancient tombs and burial places for the purpose of discovering the nature of ancient Lithuanian culture. Mention must be made of the Society of Fine Arts and the Prohibition Society, the former for developing the Lithuanian national style and the latter for saving the poor people from squandering their possessions to obtain vodka. The Lithuanians in America are keeping abreast of the intellectual movement, since at the present there are about

thirty Lithuanian publications issued in the States, not to mention those in England, Canada, and South America.

A convention of 1800 Lithuanian delegates from all parts of the United States, comprising representative men of the nationality in this country, was held in Madison Square Garden, New York City, March 13-14, 1918. Resolutions were adopted repeating the demand for absolute independence for Lithuania "as a sovereign and independent state within its own ethnographic boundaries."

And the following reasons for the action were urged:

(a) The Lithuanians are the aborigines of the territory they occupy.

(b) The Lithuanians rendered a service to Humanity by rescuing Civilization.

(c) There was no real union between Lithuania and Poland. At Lublin, a confederation was formed, against the will of the Lithuanian people. The King of Poland had no right to act at this conference as the Duke of Lithuania, because a year previous to this conference he had left the throne of Lithuania. The dismembering of Poland and Lithuania dissolved all ties, if any had existed.

(d) Russia never conquered Lithuania, but the Russian Czar used the title of Grand Duke of Lithuania, transferring it to others at coronation. The fall of Czar Nicholas II frees Lithuania. Lithuania's declaration of independence by the State Council, and later, the recognition of the independence by the German Government, although unsatisfactory, makes the question of Lithuania an international one, to be settled at the termination of the war.

(e) The Lithuanian active participation in this war by contributing about a million of her sturdy sons to the Allied Armies, and having a self-government, entitles her to a representation at the Peace Conference.

(f) The Lithuanians enduring severe oppressions and persecutions have established educational, political and economic institutions and are fully prepared for self-government.

In concluding Emmanuel Kant says:

Without taking into consideration the importance and the usefulness which the conservation of a nation possessing such good qualities can have on the country, one must again remark, that the antiquity and purity of the language of the Lithuanian people, at the present oppressed and encircled in a narrow space, almost isolated from other races, has a great importance for science (linguistic) and especially for the ancient history of the migration of races. This is therefore another reason why this race and their language should be preserved.

PROVIDENCE, R. I. — 103 KUOPA

* * * * *

Lapkričio 5 d. naujos bažnyčios svetainėje, L. Vyčių 103 kp. laikė ekstra susirinkimą, kuriame buvo svarstoma apie pagerbimo puotą gerb. Kleb. Kun. J. Vaitekunui. Vyčius puotoje atstovauti tapo išrinktas kuopos pirmininkas J. Juknavičius. Toliau buvo kalbama apie busimąjį 1936 metų seimą, kuris įvyks Providence. Kuopa kviečia prie smarkaus užsimojimo „Visi į darbą“, gana veltui leisti savo jaunystę, šalin neveiklumas ir baimė! Mes nebijom nei vėtrų, nei didžiausių priešų, bet drąsiai žengiame dirbti ir kovoti. Čia mūsų siekiai, ir troškimai, čia mūsų idealai! kuopoje būkime visi darbo ir veiklumo jaunuoliai-ės, pareikšdami savo sumanymus parodykime savo gubumus, čia organizacinio darbo dirva. Idealo pasieksime tikrai per darbą, o ne per snaudimą ir tylėjimą. Skaitlingai dalyvaukime susirinkimuose, bažnytiniuose apvaikščiujimuose, katalikiškuose perengimuose; pradžiuginkime visuomenę mūsų gražiais darbais. Lai mūsų darbai sukrauna kvepiančius, maloniai viliojančius ir nevystančius žiedus.“

Lapkričio 24 d. įvyko milžiniška puota pagerbimui darbštaus Klebono Kun. J. Vaitekuno. Naujoje jo pastatytoje bažnyčios salėje prisirinko minia parapijonų ir svečių. Apart daugel linkėjimo kalbų buvo suteikta mylimam Dvasios Vadui daug dovanų, tarp kurių ir Vyčiai pridėjo savo, nors nedidelę, bet reikšmingą giliausius meilės ir prisirišimo jausmus. —M. A.

Red.: Jūsų paskutinis straipsnis buvo atsiustas redakcijai kuomet „Vytis“ jau buvo visai atspausdintas. Žinios tame straipsnyje yra per senos dėl šios laidos. Sekančius jūsų raštus stengsimės patalpinti tik malonėkite laiku prisiūsti ir pasirašyti, nors laiške, savo pilnu vardu ir pavarde.

* * * * *
 MASPETH COUNCIL 110
 * * * * *

Maspeth extends its heartiest thanks to the patronizing councils for their splendid cooperation at our Fall Dance. You all helped our endeavor to make it, both a social and financial success, which it certainly was. Preparations are now being conceived for a dance sometime during January. More data about it will be given later.

Our Sports Cimmission is planning to bring together all water cleavers in a District Swim Contest sometime during December, also all the Ten Pinner in a Bowling Tourney sooner or later, mostly later, so go into training, you athletes! Keep away from wine, women and song for awhile!

Nominations were in order at our last monthly meeting and candidates for offices were chosen for the

coming year. — An oddity — Campaign managers immediately became abundant. Their work could be seen in profusion as one enters the portals of our clubrooms, for all available wall space is occupied by campaign slogans, posters and promises. — It seems like the latter are more eager to see the former get into office than the former themselves who seem to think that the latter seem to think that the former really want to get into office! Oh, well, skip it!

Since the present club lodgings are rather small, with the membership increasing, committees are keeping their weather eyes open for bigger and better clubrooms. In other words, 110 shows manifestations of an expansion movement. Hi—Ho!

While everybody was enjoying themselves for the past few weeks, Chas. Mickunas found life rather dismal lying in a hospital for a week. Our sympathies to you, Charley. He is all right now, thank you. Chas. Stanionis, our star trackman, was also an inmate of a hospital with an appendix case to keep him company. ‘Boy! I could just imagine how an active fellow like Stanionis felt lying on his back for two weeks! Anyway, the worst is over and he is now on a slow journey to recovery, at home.

A curious Fact — Maspeth seems to go in opposite directions during their week ends, half of Jersey, half to Great Neck. I wonder which town has more charm? Heh! heh! heh! —KABA BABA.

* * * * *
 IŠ L. VYČIŲ SUSIRINKIMO SO. BOSTONE, MASS.
 * * * * *

Lietuvos vyčių 17 Algirdo kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko lapkričio 24 d. vyčių kambary.

Susirinkimas buvo skaitlingas nariais, bei gausus gražiais įnešimais.

Kadangi namo fondas jau paskelbtas, todėl mūsų kuopa prašant kuopos pirm. P. Razvadausko, nutarė surengti šokius ir pelną skirti pusiau su Centru. Šokiai įvyks gruodžio 28 d. Tikimės, kad iš vyčių kuopų gausime paramą. Į komisiją įeina: F. Karbaitė, M. Matuzaitė, F. Grandelytė, M. Grilavičius, P. Rakauskas ir kp. pirm. P. Razvadauskas.

Taipgi nutarta įsteigti „dešimties minučių klubą“, tik pajvairinti su paskaitoms. Paskaitoms skaityti pageidauta kviesti Vyčių org. garbės narį kun. K. Urbonavičių.

Taipgi išrinkta komisija ir apskričio šokiams rengti kurie įvyks Bostone ir pelnas bus skiriamas pusiau su Centru.

Baigiant pirmininkas prašė visų dalyvauti sekančiame susirinkime, nes bus valdybos rinkimas.

Susirinkimas baigta gražioj nuotaikoj. —P. R.

ROSELAND AMATEUR WINNERS GIVE RADIO PROGRAM

* * * * *
KANCEWICZ TOPS LIST
* * * * *

"Harold and Daisy" a romantic sketch presented by John Labzentis and Anton Vaitkus, featured the K of L council amateur program over Radio Station W-I-N-D on Saturday, November 16. Victor Simkevich, an accordionist attending the All Saint Grammar school, also played several numbers.

Tecla Kancewicz, first-place winner rendered a solo, "Sweet and Low". She previously sang as the K of L contest winner on Quin Ryan's amateur program conducted at the W-I-N-D studios. The other winners were Jean Dahl, five years old; Adaline Pocius, Catharine Merkousko and Reynold Valerio. These also participated in the program.

Besides winning the opportunity to sing over WGN, Miss Kancewicz also won a beautiful victory trophy donated by the council. Alderman Lindell presented it to her on the night of the finals.

Judges for these finals were: Alderman A. G. Lindell, A. C. Gignac, advertising manager of the REPORTER; Mahlon Johnson, manager of the General Furniture Company's local store; Miss Helen Bartush, winner of the City opera auditions; and Allen Van Loewe of the Roseland Studio of Dance. Charles Shedwill of the Chicago olympic team which went to Lithuania was one the judges in the preliminaries.

John Labzentis, George Smulkis, and Anton Vaitkus composed the amateur contest committee with Smulkis acting as chairman.

Other contestants were: Wm. Zasytis, Wm. Dombrauskas, G. Smulkis, E. Bauza, Wm. Chapas, J. Busch, S. Sokol, C. Laudanskas, G. Woicik, J. Globis, V. Surblis, D. Keser, V. Globis, and L. Petreikis.

Enjoy Bowling Tourney

The council opened its first bowling tournament of the season at the Palace Bowling alleys November 17. Victoria Surblis and Al. Malter served on the arrangements committee.

Seventeen mixed double teams, due to the complicated arrangement, participated in the tournament. It actually took eighteen players to make up these teams. Bernice Normant and Frank Pavilonis won the combined scores of 301 and 416 totaling 717. Each team played three games. Jennie Barkauskas and Joe Venckus second with scores totaling 709; Victoria Surblis and Adolph Cepulionis, third with 706.

The highest individual scores were attained for men by Anton Vaitkus with 419; for women by Bernice Normant with 301. Some of the members received blind bogey or consolation prizes.

Reorganize Board of Directors

Members who have the good of the club at heart saw the need of a reorganized Board of Directors. The K of L's sanctioned the need, and as a result a new board was elected. John Labzentis is its general chairman. Helen Aliosius is its secretary. The board meets every second Monday of the month.

The other members are: Joe Venckus, program chairman; Al. Oakley and Victoria Surblis, entertainment chairmen; George Smulkis, publicity chairman; Stefany Stakulis, membership chairman; Anton Vaitkus, clubroom chairman; Alex Malter, property chairman; Josephine Zolpe, Delores Keser, and Jack Zebis, members at large.

Twelve

Among other council briefs the members voted a ten-dollar appropriation for the new organ installed in the parish church. Jimmy Rakauskas is mighty proud of it.

—GEORGE SMULKIS.

Ed: We humbly apologize that your last month's contribution was mislaid and did not appear. We assure you, it will not happen again.

* * * * *

TO THE MEMBERS OF N. Y. AND N. J. DISTRICT
Greetings:

Good news is always invigorating and here comes a break about the Reception and Dance sponsored by the N. Y. and N. J. District. This great event will be Saturday, January 11, 1936. At the Annunciation Hall, North 5th Havemeyer Strs., Brooklyn, N. Y.

A full nite of intense activity, excitement and enthusiasm is in store for all our members and their friends that promises to surpass everything known in former years.

The importance of this occasion at the present time cannot be overestimated, Frankly, it is a money raising enterprise. The committee proclaims itself aloud as a "must" undertaking and all available funds converge to that end, hence Cheerful co-operation of all our members is essential for success with the least burden upon individuals. The slogan is—"Work With Enthusiasm" and if this comes true there can be no disappointment about results.

Members are urged to dispose of tickets! to buy them! sell them and come back for more, to be one hundred per cent among those present. The success of this affair is in the hands of our members.

Dancing and romancing to the gay and romantic rhythms of Joe Allen and his Avalon Orchestra.... Throughout the Ballroom the gay spirit is caught... Melodious laughter, the twinkling of lights, the twinkle of laughing eyes, the sparkle of witty conversation, while young men and women dance in an atmosphere of K. of L.

—C.E.B.

* * * * *

NEW YORK — COUNCIL 12

Well, Thanksgiving has come and gone and so has our Annul Barn Dance. Although it was not a success financially, we hope it proved to be so socially to those who attended. We wish to take this opportunity to thank the Maspeth and Brooklyn 41 Council for their cooperation at this affair.

At our last meeting held on December 3, a new Executive Board was elected. The following were the lucky (?) members:

Spiritual Advisor,	Rev. Joseph Shestokas,
President,	Peter Vaicels,
Vice-President,	Joseph Sartauskas,
Treasurer,	Anna Vaicels,
Secretary,	Millie Koncenaitis,
Vice-Pres. Pro-Tem.,	Joseph Kupraitis,
Marshal,	Emil Mortak.

It seems as if fellows predominate on the board so we'll see what sort of masterminding we'll get from them, and let the girls take care of the records and money. (If any). Notice to other councils. Please send all notices, announcements, and communications to our new Secretary, Miss Millie Koncenaitis, 1474 Brook Ave., Bronx, New York.

We regret to report the loss to Council 12, of Johnnie Wainis who has found it necessary to reside in another state, which makes it impossible for him to

V y t i s —

be as active in the Council's business as heretofore. New York's is not the only loss, for we believe that the N. Y. and N. J. Districts had come to depend very much on Johnnie's work for the District. We only hope that he will be able to return to us soon.

Our social and sports activities have grown quite lax during the past few months, but with the coming of the new board and a New Year we hope to say that these shortcomings will be remedied.

Council 12 wishes to take this opportunity to welcome its new members and to extend to them a cordial invitation to get right into the swing of activities.

"NOM DE PLUME".

* * * * *

SO. WORCESTER, MASS. — COUNCIL 116

* * * * *

Well here we are again; that is the little council from way back east, council 116, giving you its highlights of their annual election.

It seems that even this little lodge is involved in politics, or the new trend. With the exception of one office, the "New Deal" party is now in progress here in So. Worcester.

To enlighten others, that is not to give a wrong impression, all offices, the major offices as President and Vice President are held by two youngsters, one would think they should not have the dominating hands, but we will see, what we shall see.

The office of Secretary, is one of complete surprise; it might be stated that a "dark horse" won that position.

Our former Marshal, although defeated claims, that he was not defeated in reality, but just pensioned off.

I will now introduce to you the former office holders — and then the officers of the new regime.

Retiring officers: Joseph Lakus, President; Mary Pigoga, Vice President; Louis Totilas, Secretary; Veta Rawkeskus, Fin. Secretary; John Marcinkus, Treasurer; Joseph Goda, Seargent-at-Arms.

Newly elected officers: Adam Kudarauskas, President; George Dubickas, Vice President; Bernard Boris, Secretary; Antoinette Kieselauskas, Financial Secretary; John Marcinkus, Treasurer; Walter Aksten, Seargant-at Arms.

He's wishing a lot good to you new officers.

On Friday evening, November the 8th, our council held its annual fall-semi-formal dance. If you wanted to see lovely girls, that is, here I will quote from a well known Lithuanian song: "Tikros dukterys Birutos," you should have been at that gala affair.

Miss Madeline Lapinskas, was chosen queen of the ball, and received a beautiful "coronet".

On Halloween night our council held its private halloween party. What young damsel claimed she was sick from the punch? Personally I believe it was too much seltzer on the day after.

Our Basketball team is underway again, you see they are claimants of the N. E. district championship, and with a veteran team this year, they are out to uphold that claim.

In closing, we wish to thank the Misses. Isabel and Esther for the wonderful luncheon after our annual meeting. So until the next time adieu fair Knights.

—GEORGE DUBICKAS.

— V y t i s .

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

* * * * *

Our newly elected officers for the coming year are: Joe Goldich, president; Joe Sinkevicz, vice president; Jake Goldich, Seargent-at-arms; re-elected officers: Bea Shizinas, secretary; Helen Scott, financial secretary; and treasurer; Anna Del Miller, correspondent. To our officers of the past year we extend our thanks and appreciation for the splendid work they all did. To our new officers the best of success.

Here we give credit to one of our honorary members, who although refuses to run for offices, always gives a helping hand to everyone, is the mainstay of the council, also credited with the organization of some of the councils in Ohio. Our hats off to Frank Gudelis.

Our thanks to the new Springfield, Ohio, council, for attending our dance and giving it their support. May we say to this newly organized council, "Welcome" into our circle of many councils, and the best of success to you.

Our first card party held Dec. 3rd, was a great success and surpassed all our expectations. Credit for its success is largely due to our new president Joe Goldich.

Our boys have started their basketball season, under the management of Joe Goldich, and may they again be the champs.

Until next month. — A. D. M.

COUNCIL 48 — SPRINGFIELD, ILL.

* * * * *

Although our council has not had articles published recently, our council has been engaged in various social activities during the past few months.

New officers were elected at a recent meeting:

Bernice Ambrose, President; Victor Alane, Vice President; Ida Banaitis, Financial Secretary; Ann Kurilia, Recording Secretary; Joe Larnaitis, Treasurer.

A hard time Party was held December 1. Refreshments and entertainment was enjoyed by all.

On December 22 a Christmas Party is planned for the kiddies of the Parish. A Card Party will be given for the Adults, after which refreshments will be served.

Preparations are being made for a gala New Year's Party.

January 26, 1936, being the 20th Anniversary of the founding of council 48, plans are in progress for a dinner and dance.

We are sorry to lose one of our members Helen Banaitis, who was transferred to Monmouth, Illinois.

—MARY and AGNES.

Council 48.

A GOOD EXAMPLE!

The K of L Press has received its first order for the new, two color tickets that were especially designed for K of L Councils. Springfield, Ill., Council 48 we thank you for your splendid co-operation. We hope that the other councils will do likewise.

Press Manager

CORRESPONDENTS ATTENTION!

If you wish to have your correspondence appear in the "Vytiis" it will be necessary for you to send them in not later than the 5th of the month in which you care to have it appear.

Managing Editor

Thirteen

GREAT NECK, N. Y. - COUNCIL 109

Another month has rolled around and passed. Christmas is on its way. Therefore on behalf of the Knights of 109 allow me to offer best wishes as well as Christmas greetings to all our fellow knights throughout the country.

The dance committee consisting of Al. Wesey, Don Dennis, Mary Carro, Chas. Yonelunas and John Zorski also pass on personal gratitude and Knightly appreciation for those who attended our Barn Dance Nov. 30, held for the benefit of the Central Building Fund.

The time for joking and fun must pass, for as the new year comes, so also must we plan for the future of our club. But before we plan it, allow me to congratulate two of our most faithful members: Mr. Charles Budris and Mr. Alexander C. Wesey.

Mr. Budris has time and time again given his work and efforts graciously for the benefit of our club. He has served on most of our dance committees, has worked on the executive board and has taken a major part in the publishing of our journal.

Mr. Wesey, our president, has worked hard and has devoted much untiring effort in the furthering of our club plans. As honorary member of every committee, he has given his time and effort in doing everything possible to insure success in the club's undertaking's.

Those who know both of my fellow members will agree with me when I say that they deserve every bit of credit and praise that we can give them.

So, at the closing of the year 1935, our club finds itself with club-rooms, adequate furniture, a radio, books, magazines and loyal members. During the year and a half that we are in existence we have progressed forming a club of two score members and a staunch organization from a handful of twenty members. The club as a whole faces the new year with every chance of success a club can wish for.

Though the fiscal year passes, it goes with regret for with it pass the happy moments we have had in the past. I know that without the co-operation of all the members of our club, we could not have gone as we have. I say all our members because I have yet to find one that has not worked in the interest of the club at sometime or other.

May I say in passing, that I apologise to those who think I may have slurred them through this article and I also apologise to those to whom I have not given mention in the past when they deserved it. After all, I am but a poor mortal and have my faults. So with lotions of love and happiness I bid you a happy and successful new year.

I also thank you for reading my efforts that have been published in this magazine, and I hope you have enjoyed reading it as I have writing it.

JOHN J. ZORSKI.

HARRISON—KEARNY, N. J. — COUNCIL 90

Now that the annual fall dance is a thing of the past, we members of council 90 wish to extend our deepest gratitude to the fellow lodges for sending us such a wonderful representation and may without a doubt depend on us in the future to support their affairs.

The committee wishes to report the affair a financial and social success and thanks the fellow members, not on the committee, for the help given them in their moments of dire peril.

Now to the last meeting which turned out to be "Little Lithuania" before the evening was over. Finest of all, the basketball enthusiasts may rest assured for we are being represented in the local league by our able team which finished second last year (I wonder where this year?).

Next, all of us thank our Spiritual Advisor, Fr. Kinta, for his generous donation to the basketball team of a ball.

Now for the fun; after refreshments and games we decided to have a good old Lithuanian wedding. The lucky (?) couple consisted of (Mr.) Ann Stankus, and (Miss) Anthony Smith (Lithuanian?). The bride was given away by (Miss) Zigmaz Dasker who cried very heartily and nearly ruined the wedding. The flower girl, who was so prettily dressed, had her hair parted in the middle with the tresses gently caressing her forehead. Her name was (Miss) Kady Kaslauskas. The ceremony was performed by Billy Sunday's Lithuanian ancestor Vincas Nedela. —"CRACK".

HARTFORD, CONN. — COUNCIL 6

Halloween has come and gone, with all its bogies, witches, and ghosts. The chief point of concentration it seemed was the Holy Trinity hall, at the dance given by our lodge. The hall was packed with the most grotesquely costumed people that was possible to see anywhere, and the judges had a veritable headache picking out the winners of the best — looking costumes.

This month our annual parish bazaar begins, and the K of L of Hartford has a committee picked out to represent it. We always have a couple of booths to take care of, and the noise our barkers make is deafening, but they always seem to draw the crowds, and that's what counts.

After wandering around for almost a year with an eye open to romances, and such, (a la Winchell) I have discovered many evidences of cupid's darts. For instance there is our treasurer, T. Laskas, who seems to enjoy the company of A. R. very much. Then there is our president L. Mazotas, who tries to keep people in the dark about his affiliations, but seems to be partial to a certain A. M. Surprise, J. Gauchas has a girl by the name of E. D., who was certainly unexpected. Stanley Marcuss, the vice-president has also bitten the dust from the fatal dart, because he's "that way" about a certain A. S. The Mazotas family seems to have the love market cornered, there's Andy who is ready to walk the last mile with Ann K., then there's Theodore who is ga-ga over A. J., and Eddie who gets a dreamy look in his eyes, everytime he sees A. D. There's plenty more to be said about these romances, and plenty more will be said in the next issue of Vytis, that's if my fan mail will show the advisability of its continuance. But I'd like to know the intentions of B. Shager (it's about time, Billy), also of C. Shimkus, who like a smart fish, nibbles, and then shears off, also of "Red" Simokaitis about L. S. One thing I'm sure of, our secretary Ed. Monchun told me personally that all of cupid's wiles, and arrows shot out of machine guns have left him cold toward women.

So until the next issue, when some very choice morsels will be spread before avid public, I remain.

—GUESS WHO.

CICERO AND ROSELAND ROLL UP LARGE SCORES

O—O

Marquette and Brighton Park In a Nip and Tuck Battle.

In a nip and tuck battle Marquette's K. C. team managed to eke out a 28 to 24 win over the fighting Brighton Park team. Although Brighton Park suffered its first defeat it appeared to be one of the strongest quintets in the league. At half time the score was 13 to 10 in favor of Brighton Park.

After five minutes of the secondary team's work, an entire new team took the floor for Marquette and the battle was on. Yanzonaitis center of Marquette left the game on personal fouls. Icas with nine points took scoring honors for both teams.

Brighton Park C. 36 24 Marquette C. 112 28

	B	F	P		B	F	P
Icas f	3	3	3	Andruška f	1	2	0
Kibartis f	3	2	3	Barskis f	2	1	1
Greetis c	0	0	3	Bartkus f	1	0	2
Visgard g	0	0	1	Andreskunas f	1	0	1
Riczkas g	0	0	1	Rubas c	2	0	1
Tulaikis g	0	0	2	Yanzonaitis c	1	0	4
Cherry g	2	1	2	Kinas g	1	0	0
				F. Beinoris g	0	2	0
				Rocke g	0	0	0
				Zukas g	1	0	1
				P. Beinoris g	1	1	1
				Shimkus g	0	0	0
				Rogers f	0	0	0

O—O

Cicero opened the defense of its championship at St. Rita's gymnasium, December 5, with 50 to 11 victory over North Side. The Cicero five led all the way and had no trouble controlling the ball.

Kluchinskas, forward, led Cicero in scoring with twelve points while J. Žukauskas contributed eleven points from his guard position. Andrews was North Side's best scorer with five points.

Cicero Council 14 50 North Side Council 5 11

	B	F	P		B	F	P
J. Žukauskas c.	5	1	1	Adams f	0	1	1
Kluchinskas f	5	2	1	Rauskin f	1	0	1
Stankus f	3	0	1	Daubert c	1	0	3
Shemet c	2	0	1	Valaitis g	0	1	2
J. Žukauskas g	5	1	1	Andrews g	2	1	3
Balsis g	3	1	1				
F. Žukauskas f	5	0	1				

O—O

Roseland's basketball team won its first game of the K of L league, defeating Town of Lake 51 to 11. While Town of Lake, lacking height, gave the bigger lads from Roseland a hard battle, Roseland's stalwart lads showed their ability in ball handling and speed.

Roseland quickly took the lead on the dominating

play of Dombro and were leading 30 to 1 at the half. In the second half, Roseland substituted liberally. Ludas was outstanding for the losers scoring five points. Dambro of Roseland led both teams in scoring with eighteen points.

Roseland Council 8 51 Town of Lake C. 13 11

	B	F	P		B	F	P
Dombro f	8	2	0	Andrulis f	0	0	0
Savicz f	2	1	0	Bikus f	0	0	0
Pavilonis c	2	0	3	Ludas c	2	1	2
Benedict g	1	1	0	Belauskas g	0	0	2
Yuskus g	0	0	0	Zuditskas g	0	0	1
Mackoski f	7	0	0	Benetskis f	2	0	1
T. Benedict c	1	0	1	Rakas f	2	0	1
Jogman g	2	0	1	Klaud f	0	0	2
Shedwill g	0	0	0	Martišius g	1	0	2
Meskis g	0	1	1				
Laucius c	0	0	1				

O—O

Chicago K of L Basketball League Standings:

	W	L	PCT
1. Cicero c. 14	1	0	.1000
2. Marquette c. 112	1	0	.1000
3. Roseland c. 8	1	0	.1000
4. Brighton Park c. 36	0	1	.000
5. North Side c. 5	0	1	.000
6. Town of Lake c. 13	0	1	.000

O—O

The Big ten. — Individual scoring:

Place	Player	Team	B	F	P	Points
1.	Dombro f.	Roseland	8	2	0	18
2.	Mochoski f	Roseland	7	0	0	14
3.	Kluchinskas f	Cicero	5	2	1	12
4.	J. Žukauskas g	Cicero	5	1	1	11
5.	F. Žukauskas f	Cicero	5	0	1	10
6.	Icas f	Brighton	3	3	3	9
7.	Kibartis f	Brighton	3	2	3	8
8.	Balsis g	Cicero	3	1	1	7
9.	Stankus f	Cicero	3	0	1	6
10.	Savicz f	Roseland	2	1	0	5
	Ludas c	Town of Lake	2	1	2	5
	Adrews g	North Side	2	1	3	5
	Barskis f	Marquette	2	1	1	5
	Cherry g	Brighton	2	1	2	5

DUKE VARŠKIETIS IN ADDIS ABABA

* * * * *

War Goes On - Two Admissions For Price Of One.

(The Duke is sent as special correspondent of the Blooeyhoo Newspapers Syndicate to Abyssinia, for a special interview on the percentage standing of the Southeastern War League.)

Duke Varškietis: Beg Pardon, Sir Haillie Selassie, I'd be grateful for your opinion on the Italian war - this for the press.

Sir Haillie: Very well, or as you would say, Okay eight ball. Let the press know I'm against war, especially before breakfast or after supper. Give me the Trotsky plan even in fighting, but if these wops want fighting day and night I don't stand a chance. I can't see my soldiers at night, let alone during the day - for then I can't see them at all.

The Duke: Have you a large army?

Sir Haillie: Well I get a few recruits now and then. You see I didn't understand Mussolini and his premium idea for babies and marriages a few years back. Now the big spaghetti has plenty soldiers. If there was more wind and darkness I could start drafting. Just the same, there's a boatload of men coming from Harlem with Joe Fleis as General and another regiment from Lake Street and Brighton Park in Chicago - the "Step an Ketchit" boys, they call themselves. They're good runners, so I hear. Somebody has to be shot at, no?

The Duke: How are matters at the battlefield?

Sir Haillie: From what I hear it's tough going. I used to fight, but I learned from the World War generals that it's safer back of the lines - away back.

My first line is good, but my backfield needs more seasoning, it's a little raw. I could use some signal men too.

The Duke: What about the war tactics?

Sir Haillie: That's where you hit the nail. This big wop and his spaghetti chewers are throwing tacks all over the battlefield and when my barefooted soldiers bend over to take them out - **Bang!** - they get shot in the middle of the field, just a pot-shot. That kind of warfare is against rule 458 of the League of Nations. That reminds me, I'll write them another letter. (makes notation.)

My soldiers fight fair. They can't shoot worth a damn they carry a gun for the sake of impression. I told them not to kill too many whites; you see I don't believe in retarding the advancement of civilization, as you would say.

The Duke: You are philosophizing, Sir Haillie. Is it true there are whites fighting for your side?

Sir Haillie: Some whites, those who still have a hang-over from the World War. The rest of my army is 99% black. A few have a white streak in them, but that's because their grandfathers ate a missionary or two and he shows up in them.

The Duke: Did Mussolini ask for Peace?

Sir Haillie: He sure did, he asked for a great big piece. He wants all of Ethiopia for a colored garden, the big bologna.

The Duke: Do the big powers aid you?

Sir Haillie: Quite a bit. I get telegrams and letters everyday with; best regards and wishes, hope you win, and don't forget to buy your guns from us.....Excuse me, a dispatch from the front, (Reads aloud) "We got one more wop, Boss. This one said he had eleven kids back in Italy, so to go easy with him, we did. We

hung him lower than the last one." Signed: Lieutenant Abraham Washington.....

The Duke: What do you intend to do if you lose?

Sir Haillie: Win, lose, or draw, I'm fixed. I got wise when King Alphonse was bounced off the Spanish throne - I'm insured, brother, yes sir, my throne is insured..... that'll be all, I've got to dope out today's fight, Mr. Reporter.

The Duke: (Bows graciously) Thank you.

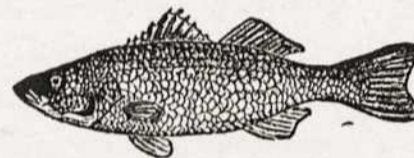
- Finis -

(Watch for the interview in the Blooeyhoo Papers, our motto, "The truth and anything but the truth".)

* * * * *

Prince Pashkustva met his end this past summer enroute between Chicago and Hartford. His obituary was read during the last session of the recent K of L Convention. However, the K of L editor was fortunate enough to engage the deceased Prince's cousin Duke Varškietis, who is now reporting from the Ethiopian War Front.

THE ROYAL ORDER OF THE

SEBASS

As it has been the custom during the past few months for me to tell you about our great "Royal Order of Sebass", and this being just one more of those months so I shall continue —

First of all I must call your attention to the fact that the Sebass are getting "Up in the world". No kidding, haven't you noticed that a group was organized on Mt. Grace by our members of Worcester excuse I mean Worcester, Mass. You may think it easy to get up in the world to such lofty heights. You might even find it difficult to find Mt. Grace let alone climb to its peak.

* * * * *

Have you done your Christmas Hinting early?

* * * * *

In the preceding issue someone (?) had been razzing our Sebass secretary about longing for one certain Elm St. in Hartford, Conn. On November 24 he had found another Elm St. this one happens to be in Indiana Harbor, Indiana. It might share that "undivided attention" that the Elm St. of Hartford had been receiving. What a "Sebass" if he likes a certain street and it is too far away he finds one a little closer.

* * * * *

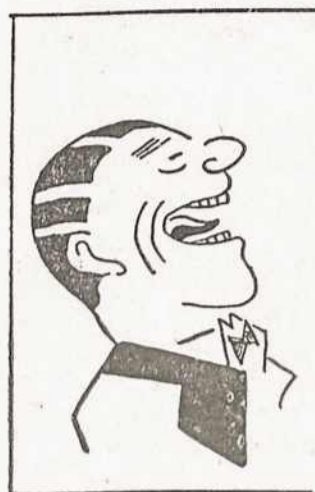
Just a hint — If you are thinking of sending a Christmas Gift to our Mr. Bačinskas. A bushel of hamburgers would be most appropriate.

* * * * *

While visiting Indiana Harbor we met with at least a half dozen people who wanted to become members of the Royal Order of Sebass. When they were informed that to become real "Sebass" members they must attend the K of L convention which is to make place the first week of August in Providence, R. I., they started planning.

Merry Christmas Sebass

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

GERAI NUMATĖ

Razembergas įeina į Bliumenmano kajutę:

—Nu, ko čia tamsta darai? Kam tamsta užsivilkai savo žmonos suknele?

—Juk kyla audra!

—Nu, tai kas iš tam, kad audra? Tam ir yra marios, kad jos siaustų.

—Kai sušuks: „vaikai ir moterys į priekį!“ tai tamsta kitaip kalbėsi.

BAJORO FANABERIJA

Bajoras, įėjęs į tuščią bažnyčią, prieš altorių Dievui dėkoja: „Dėkui Viešpatie, kad aš gimiau bajoru“. Zakrastijonas, pasilipęs už altoriaus atsakė: „Kad ir bajoras, alia durnas“. Bajoras manė, kad Dievas atsakė, tad nusispiové ir tarė: „Kokį su-tvėriai, tokį ir turi“.

NEIŲIKIMO

—Vadinasi, tamsta, sakai, kad tamsta intumei mano dukterį net ir tuo atveju, jeigu ji neturėtų nė cento dalies.

—Taip, gerbiamasis.

—Tai tamsta pasistenk kitą susirasti, nes aš tamstai neleisiu vesti savo dukters: nenoriu šeimoj kvailio turėti.

KURIS GUDRESNIS?

Polic.: — Tamsta užmokėk už šunį, nes jis bėga be ženkliuko.

Kaimietis: Ką tamsta kalbi? Šis šuo visai ne mano.

Polic.: — Bet jis paskui tamsta seka?

Kaimietis:— Tamsta taip pat nemano, vis dėlto paskui seki.

KIEKVIENA KITAIP

—Kai vyras man įkyri, aš baidau jį, kad tuojau važiuosiu pas savo motiną.

—Tam aš turiu geresnę priemonę: aš sakau jam, kad mano mama pas mus atvažiuosianti.

LIQUID SILENCER

“Have you some of that gasoline that stops knocking?”

“Yes.”

“Give my wife a glass.” —Life.

A little boy had gotten into the habit of saying “darn” of which his mother naturally did not approve.

“Dear,” she said to the boy, “here is a dime. It is yours if you will promise not say ‘darn’ again.”

“All right, Mother,” he said as he took the money, “I promise.” As he lovingly fingered the money a hopeful look came into eyes, and he said, “Say, Mother, I know a word that’s worth a dollar.”

—Clarkson Green Griffin.

“I hear Brown died.”

“Yeah—killed himself trying to be an inventor.”

“How’s that?”

“He was tryin’ to get an idea and scratched out his brains.”

Life may be sad,

Life may be gay.

Make up your mind,

It’s what you say.

“I am in the air forces at Pomona.”

“What do you mean by the ‘air forces’?”

“I help blow up the football!”

“Did you notice Jane’s new slave bracelet?”

“No. Where is she wearing it?”

“On the third finger of her left hand.”

Gentleman who gets paid on Thursday and who is usually broke by Saturday will exchange small loan with person who is paid on Saturday and is not broke until Thursday. References asked and given. Apply box 00.

GRANDPA'S LOGIC

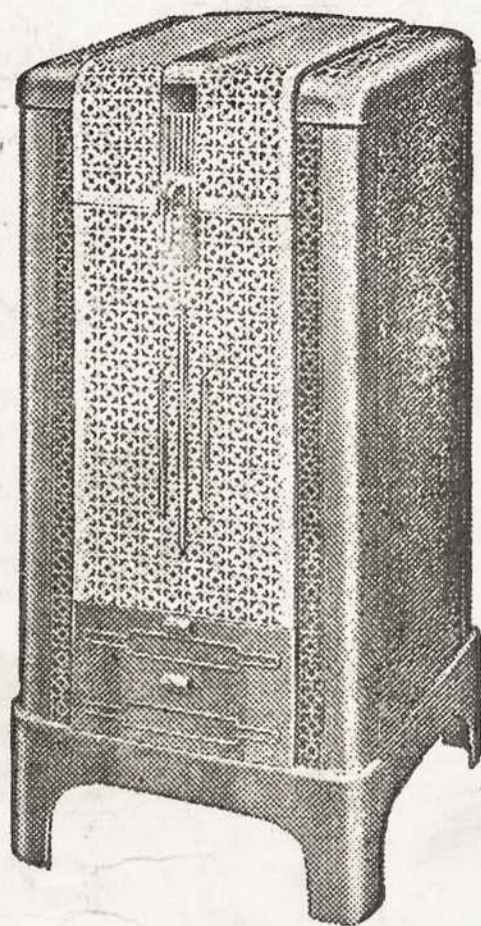
No man can be all things to all men. In the end he must always be himself. Some will find him kindly to look upon, others there will be who will frown. That is as inevitable as Time. Seek always to embrace that wise men will love you for what you are. No man will ever love you for being what you are not.

If you must criticize the other fellow, first put yourself in his shoes and see if you can do any better.

The present is what we made of the past; the future will be what we make of the present.

A deficit is what you have when you haven't so much as you had when you had nothing.

WITH THE APPROACH OF
WINTER, DON'T BE CAUGHT
UNAWARES.

Purchase Your Stoves
and Heaters Now

OIL HEATERS \$39.50

CIRCULATING HEATERS
Suitable for hard \$19.50
or soft coal

G. E. RADIO
Short and Standard Waves
Steel Tubes \$34.50
As low as

2 pc. PARLOR SUITES \$39.50

ROOSEVELT
FURNITURE
COMPANY
INC.

M. P. Jovarauskas, J. P. Bertulis
2310 W. Roosevelt Rd.
CHICAGO, ILL.

Satisfaction Guaranteed

"The Place Where Chicago
Lithuanians Buy Their
Furniture."

STANLEY CLEANER

S. SIMULIS, Prop.

CUSTOM TAILOR

Suits Made to Order

All Garments Insured

2150 South Hoyne Avenue

Phone Canal 5474

CENTRO VALDYBA

Kun. A. Valančius, Dv. Vadas,
2745 W. 44th St., Chicago, Ill.

Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Juozas Poška, I-Vice Pirm.
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.
233 E St., So. Boston, Mass.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Michael Martinkus, Išdininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N. J.

John Bačinskas, Išdo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

John Wainis, Išdo Globėjas,
586 Miller Ave., Brooklyn, N. Y.

Spaustuvės Direktorai

Adv. Konnie J. Savickus,
Kuno Kultūros Rumai,
Kaunas, Lithuania

Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

Literatūros Komisija

J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitienė
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.

K of L CALENDAR

FEBRUARY 2, 1936

DINNER - DANCE

Chicago, Ill., Marquette - C-112

JANUARY 26, 1936

20TH ANNIVERSARY
ANNUAL DANCE

Springfield, Ill., Council 48

JANUARY 11, 1936

RECEPTION AND DANCE

New York—New Jersey District

DECEMBER 28, 1935

— DANCE —

So. Boston, Mass., Council 17

HAVE YOUR PRINTING DONE AT THE

K of L Press

4736 South Wood Street
Lafayette 6298

Place Your Order Now For Your Tickets.

LET'S ALL GO TO THE
MINSTREL AND JAMBOREE

Sponsored by

K of L SUPREME COUNCIL

Sunday, February 9, 1936

WATCH for the place and admission!

PRICES
of TWO COLOR
TICKETS

Size illustrated
100 — \$1.50
Add. 100 — 50c.

COLORS:
Yellow Ticket
Knight Orange

Green Ticket
Yellow Knight

Coral Ticket
Red Knight

These prices for
K of L Councils
ONLY.